

“Έρχεται ο γίγαντας” (της Έρικας Αθανασίου)

της Έρικας Αθανασίου

«Έρχεται ο γίγαντας» και από το εξώφυλλο ακόμα δείχνει τρομακτικός. Ο γίγαντας του Μάκη Τσίτα έχει έρθει στα βιβλιοπωλεία από τις εκδόσεις Μεταίχμιο, στη σειρά «μικρές καληνύχτες» για να κάνει πιο όμορφα τα όνειρα των παιδιών και να κρατήσει το ενδιαφέρον μέχρι την τελευταία λέξη.

Η αγωνία είναι από την αρχή της ιστορίας έντονη. Ήδη στα «Καθημερινά νέα» η είδηση για την άφιξη του Αγκουγκαράν συνοδεύεται από τη λέξη ΠΡΟΣΟΧΗ! Άρα η άφιξή του τίποτα καλό δεν προμηνύει. Άλλωστε η είδηση που διαδόθηκε μιλάει για έναν τεράστιο γίγαντα, που τον τρέμουν όλοι σε Βορρά και Νότο, σε Ανατολή και Δύση.

Ο Μάκης Τσίτας σκιαγραφεί με δεξιοτεχνία το πώς γεννιούνται οι φήμες. Γιατί ακόμα κι αν κανείς δεν γνωρίζει και δεν έχει ξανακούσει για τον συγκεκριμένο γίγαντα, κάποιος θα βρεθεί μέσα στο πλήθος να μιλήσει για τον «Τρόμο της Χώρας των Τριών Θαλασσών, που δεν αφήνει τίποτα όρθιο στο πέρασμά του» και σίγουρα κάποιος άλλος θα θελήσει να συμπληρώσει την περιγραφή με περισσότερη έμφαση. «Όλοι ξέρουν πως καταστρέφει πόλεις και χωριά, αφανίζει μικρούς και μεγάλους, κατασπαράζει πουλιά και ζώα!»

Και ο φόβος θα απλωθεί πολύ γρήγορα πάνω από την πόλη. Η απόφαση ομόφωνη. Έπρεπε να κλειστούν στα σπίτια τους για να προστατευτούν.

Σε μια εποχή όπου ο ένας φόβος διαδέχεται τον άλλον, ο Τσίτας ξεδιπλώνει εύστοχα το πώς ο φόβος που καλλιεργείται στην κοινωνία μπορεί να κάνει κάποιους δυστυχείς και κάποιους άλλους ιδιαίτερα πλούσιους. Διότι άμα κλειστείς και θωρακίσεις το σπίτι σου για να μην μπορεί να μπει κανένας, θα δουλέψουν ιδιαίτερα τα σιδηρουργεία και τα εργοστάσια ξυλείας. Χρειάζεσαι επίσης και όπλα για να απομακρύνεις οποιονδήποτε εισβολέα, που κάποιος θα σου πουλήσουν. Πώς όμως θα μείνεις μέσα κλεισμένος χωρίς τα απαραίτητα τρόφιμα; Τρόφιμα που θα αγοράζες σε διάστημα μηνών, θα πρέπει να τα αγοράσεις και να τα αποθηκεύσεις αμέσως. Και κάποιος έμπορος θα ξεπουλήσουν.

Κανένας δεν γλιτώνει από τον φόβο. Και αν ο νοικοκύρης φορτώσει το γαϊδουράκι του από κοτόπουλα, μέχρι ψάρια και καρπούζια για να μπορέσει να αντέξει κλεισμένος στο σπίτι, το ποντικάκι θα νιώσει και αυτό υποχρεωμένο να φορτωθεί, ψωμί, τυρί και σταφύλια για να κουβαλήσει στην τρύπα του. Οι εικόνες του Νικόλα Χατζησταμούλου συμπληρώνουν το κείμενο, εντείνοντας τον φόβο για αυτό που μπορεί να συμβεί όταν στην πόλη φτάσει επιτέλους ο Αγκουγκαράν.

Με τα υλικά ενός κλασσικού παραμυθιού, ένας γίγαντας που ετοιμάζεται να επιτεθεί σε μια πόλη, ο Τσίτας δίνει ουσιαστικά ένα διαχρονικό πολιτικό παραμύθι, εξαιρετικά επίκαιρο.

Οι εφημερίδες θα παίξουν τον δικό τους ρόλο στην εξέλιξη της ιστορίας, γράφοντας πολύ δυσάρεστες ειδήσεις και κάνοντας τους πάντες να φοβούνται και να απελπίζονται. Σε μια χώρα υπάρχουν γίγαντες, θα φαινόταν παράταιρο οι κάτοικοι να ενημερώνονται από ηλεκτρονικές σελίδες και κοινωνικά δίκτυα, έτσι τον ρόλο της πληροφόρησης αναλαμβάνουν οι εφημερίδες. Εξάλλου τα κοινωνικά δίκτυα δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να αντιγράφουν αυτό που θα γινόταν σε έναν δρόμο, που κάποιος θα φώναζε για τη συμφορά που έρχεται.

Ο Μάκης Τσίτας βρίσκεται συχνά με τα βιβλία του ένα βήμα μπροστά από τις εξελίξεις. Αφού το βιβλίο κυκλοφορούσε ήδη στα βιβλιοπωλεία, ψυχολόγοι σε εκπομπές στην τηλεόραση εξηγούσαν ότι θα έπρεπε να διδάσκεται στα μικρά παιδιά η προστασία από την απειλή του ολέθρου, ώστε να μην επιβαρύνεται η ψυχική τους υγεία, όταν οι ειδήσεις είναι γεμάτες από επικείμενες καταστροφές.

Το βιβλίο «Έρχεται ο γίγαντας» αποτελεί ένα χιουμοριστικό καταπραυντικό, ώστε παιδιά και γονείς να μάθουν να μην αφήνουν την απειλή του φόβου να επηρεάζει τις ζωές τους. Αποτελεί ένα εργαλείο για τον δάσκαλο στο σχολείο, διότι με λίγα λόγια λέει πολλά. Τα παιδιά ακούνε τόσα πολλά από τις ειδήσεις, από τους μεγαλύτερους, πράγματα τρομακτικά που θα μπορούσαν να συμβούν. Διαπιστώνουν τη γενικότερη ανησυχία και όλα αυτά δημιουργούν φόβους που επηρεάζουν τη ζωή τους. Το βιβλίο αυτό δείχνει ότι καμιά φορά το πιο άσχημο που μπορεί να μας συμβεί είναι ο ίδιος ο φόβος.

Όσο η ιστορία προχωράει, ο φόβος εντείνεται για την επικείμενη άφιξη του γίγαντα. Και ενώ οι πιο μεγάλοι και διαβασμένοι αναγνώστες περιμένουν να βρεθούν μπροστά σε μια καθαφική ανατροπή «Και τώρα τι θα γίνουμε χωρίς βαρβάρους», εκπλησσονται και αυτοί από την τροπή που παίρνει η ιστορία. Και προβληματίζονται. Διότι δεν είναι ανάγκη να υπάρχουν συνωμοσίες για να πράξουν κάποιος άσχημα πράγματα, φαινομενικά χωρίς λόγο.

Κι ενώ η ιστορία δεν θα μπορούσε να είναι πιο σοβαρή, είναι συγχρόνως αστεία. Ακόμα και τα ονόματα των ηρώων έχουν επιλεγεί για να δημιουργούν μια αίσθηση χαλαρότητας. Για προσπαθήστε να πείτε «Αγκουγκαράν», το όνομα του γίγαντα, χωρίς να χαμογελάσετε. Έχει μια μεγαλοπρέπεια και ακούγεται συγχρόνως τρομακτικό και αστείο. Τα ονόματα που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας έχουν τη δική τους δυναμική στην εξέλιξη της ιστορίας.

Οι εκδόσεις Μεταίχμιο πρωτοτυπούν τυπώνοντας QR κώδικα, όπου με το σκανάρισμα του κωδικού μπορεί να ακούσει ο νεαρός αναγνώστης τον ίδιο τον συγγραφέα να αφηγείται την ιστορία.

Ένα βιβλίο που δίνει την ευκαιρία σε νεαρούς αναγνώστες να διδάξουν μερικά πράγματα σε γονείς και παππούδες. Όπως το πώς χρησιμοποιείται ένα τάμπλετ για να διαβάσει QR κωδικούς αλλά και πως όσοι προειδοποιούν για καταστροφές και βρίσκουν και τις λύσεις για το πώς θα τις αποφύγουμε, δεν είναι πάντα οι καλοί μιας ιστορίας.